

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. augusztus 5.
Évközi 18. vasárnap

Az élet kenyere

A csodálatos kenyérszaporítást követően Jézus az élet kenyereéről beszél az embereknek, s arra biztatja őket, hogy az örök élet romolhatatlan kenyere után vágyakozzanak és ne a romlandóért. A hallgatóság olyan kenyeret akar enni, mint a manna volt, amelyet szerintük Mózes adott.

A pusztai vándorlás idején az Istentől kapott mannakenyér az életet jelentette a választott nép tagjainak. Ha nem táplálta volna őket az Úr, éhen haltak volna. Tudták, hogy milyen nagy veszély fenyegeti őket a pusztaságban, s méltatlan módon magát Istent vádolták nehéz helyzetükért. Ő pedig a manna csoda révén megmutatja, hogy gondoskodik övéiről.

A Jézus által adott mennyei kenyér sokkal értékesebb ennél, hiszen önmagát adja eledelül. Jézus kijelenti: Én vagyok az élet kenyere. Aki őbenne hisz és táplálkozik övele, az nem fog többé éhezni.

Az Eucharishtiában Jézus önmagát adja nekünk lelkünk táplálékául. Keresztáldozatának akkor van üdvözítő ereje számunkra, ha testét és véréit magunkhoz véve megáldozunk a

szentmisén. Amikor Jézus először beszélt arról, hogy az ő teste valóban étel, hallgatói csodálkoztak, és nem értették szavait, ezért többször is megismételte azokat.

Mi talán már világosabban látjuk, hogy a szentmisében átváltoztatott kenyér valóban Krisztus testévé válik. A vele való bensőséges egyesülés a szentáldozásban valósul meg.

Krisztus igazsága

Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgot cselekedjünk? – kérdezik az emberek Jézustól a kenyérszaporítás után. Más alkalommal egy gazdag fiatalember szólítja meg és hasonlót kérdez: Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? Ma pedig mi lépünk az Úr elé kérdésünkkel: Mit kell tennem nekem?

Nagyon jó ez a kérdés, de talán nem azért, mert a lényegre irányul. Nem azért nagyszerű, mert a legfontosabbra kérdezünk rá, ami az üdvösség útján való előrehaladáshoz szükséges. Ebben az esetben valójában nem az a lényeg, hogy mi a kérdés tárgya, hanem az, hogy **kinek tesszük fel a kérdést, és kitől várjuk rá a választ!** Mi Jézushoz fordulunk kérdésünkkel. Hiszen egye-

dül őt érdemes megkérdezni a legfontosabbról, az üdvösségről, mert az örök élet igéi nála vannak.

Sok eszme, világnézet vagy filozófia tartalmazhatja az igazság magvait, s sokaknak segítenek eligazodni a világban és a földi életben. Krisztus igazsága több, mint más elméletek, mert az e világi boldogulás módja mellett megmutatja az örök életbe vezető utat is. Ezért teljes az ő tanítása. Hozzá forduljunk kérdéseinkkel!

Az emberek először a csodát tevő Jézust keresik és a kenyeret, majd pedig eljutnak arra, hogy Isten akaratát keresik. E lépcsőfokokat nekünk is érdemes megtennünk. Ha megtaláljuk Jézust, az ő tanítása és életpéldája megmutatja, hogy miként tudhatjuk meg Isten velünk kapcsolatos szándékát és hogyan valósíthatjuk meg.

Nyitott szívvel

Urunk, Jézus Krisztus!

Te mindig meghallgatsz minket, bár emberi szavaink nélkül is tudod, hogy mire van szükségünk lelki fejlődésünkhöz. Hittel és bizalommal fordulunk hozzád, és kérünk, hogy adj meg nekünk mindent, ami üdvösségünkre szolgál! Köszönettel és hálaival tartozunk neked azért, mert gondunkat viseled és segítesz minket, hogy eljussunk az üdvösségre. Szeretnénk, ha tanításod jó talajra hullna a szívünkben! Add, hogy mindig nyitott szívvel hallgasunk téged és tanításodat életre váltsuk!

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Évközi 18. vasárnap	Hétfő, Urunk színeváltozása	Kedd	Szerda	Csütörtök, Szent Terézia Benedikta	Péntek, Szent Lőrinc	Szombat	Évközi 19. vasárnap
Kiv 16,2-4.12-15 Ef 4,17.20-24 Jn 6,24-35	Dán 7,9-10.13-14 2Pét 1,16-19 Mt 17,1-9	Jer 30,1-2.12-15. 18.22 Mt 14,22-36	Jer 31,1-7 Mt 15,21-28	Oz 2,16b.17b.21-22 Mt 25,1-13	2Kor 9,6-10 Jn 12,24-26	Hab 1,12-2,4 Mt 17,14-20	1Kiv 19,4-8 Ef 4,30-5,2 Jn 6,41-52